

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5312 van 20 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 20 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 november 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij,

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 april 2001, dient op 4 mei 2007 een vierde asielaanvraag in.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 7 augustus 2007, verstuurd op 9 augustus 2007.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven: *“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de provincie Nangarhar afkomstig te zijn. Op ongeveer tienjarige leeftijd verliet u Afghanistan om in Peshawar en later in Karachi te gaan wonen. Na het overlijden van uw moeder verliet u Pakistan en reisde u naar Indonesië waar u lange tijd werkte en verbleef. Toen de vrouw bij wie u verbleef naar de politie dreigde te gaan om er te onthullen dat u eigenlijk de Afghaanse nationaliteit heeft en met valse Indonesische identiteitsdocumenten in het land verbleef, zag u zich gedwongen het land te verlaten en naar België te vluchten. Op 3 mei 2001 vroeg u een eerste maal asiel aan. Uw asielaanvraag werd op 12 juni 2001 afgesloten door het Commissariaat-generaal met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Uw tweede asielaanvraag van 3 december 2004 en uw derde asielaanvraag van 24 oktober 2006 werden door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Op 4 mei 2007 vroeg u een vierde keer asiel aan. U verklaarde dat u onmogelijk terug kan naar Indonesië gezien de problemen die u sinds heeft gekend met de vrouw die u chanteerde. Bovendien kan u evenmin terug naar uw geboorteland Afghanistan waar u de algemene situatie te gevaarlijk acht, waar u geen familie heeft en waar men u niet zou aanvaarden en wellicht doden.”*

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - de eerste asielaanvraag werd bedrieglijk bevonden;
 - de vierde asielaanvraag wordt afgewezen op basis van het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit”.

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Hij stelt dat verzoeker op intentionele wijze de Belgische autoriteiten heeft proberen te misleiden door bij zijn eerste en tweede asielaanvraag een andere naam en andere nationaliteit te gebruiken.
2. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een theoretische uiteenzetting over de begrippen die verband houden met de term vluchteling. Ook stelt hij dat uit de internationale rapporten blijkt dat de mensenrechtensituatie in Afghanistan beneden alle peil is.

- 2.3. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang.
- 2.4. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).
- 2.5. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (R.v.St., nr.148.037, 4 augustus 2005).
- 2.6. Een belang is slechts wettelijk rechtmatig wanneer het geoorloofd, "oorbaar" is. Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001), dat de openbare orde raakt, kan geen gunstig gevolg gegeven worden aan het beroep van een vreemdeling wanneer deze de Belgische autoriteiten bewust misleidt.
7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn eerste en tweede asielaanvraag verklaarde dat hij F. B. heet, dat hij de Indonesische nationaliteit heeft en dat hij in Jakarta is geboren op 25 juni 1965. Bij zijn derde asielaanvraag, die niet in overweging werd genomen, en bij zijn vierde asielaanvraag verklaarde verzoeker plotseling dat hij eigenlijk de Afghaanse nationaliteit bezit en F. K. heet. Hij zou bovendien niet van Jakarta afkomstig zijn, maar van de Afghaanse provincie Nangarhar, waar hij zou zijn geboren op 25 juni 1971.
- De Raad stelt vast dat verzoeker op intentionele wijze gepoogd heeft de Belgische overheden te misleiden.
- 2.8. Uit het rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" volgt dat het beroep niet ontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang (R.v.St., nr. 116.540, 27 februari 2003, R.v.St., nr. 122.616, 9 september 2003). De exceptie wordt derhalve aanvaard.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 december 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

A. VAN ISACKER.